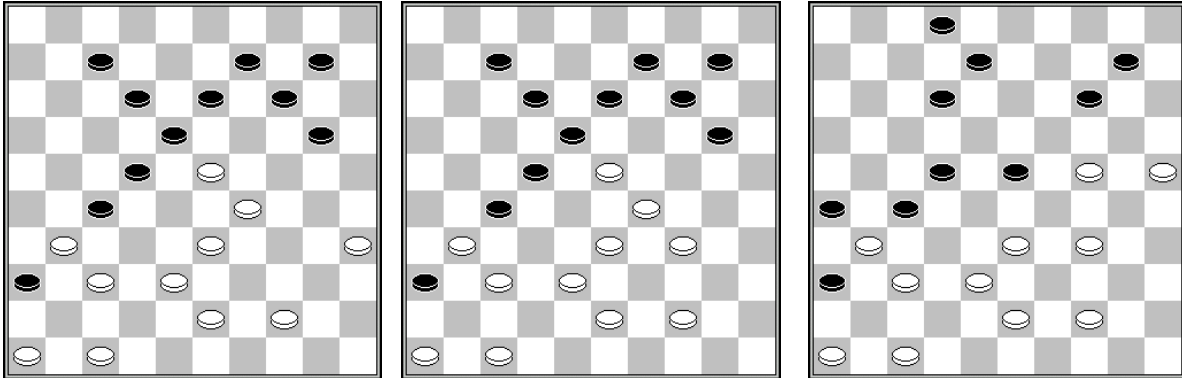

Werkplaatsproblematiek

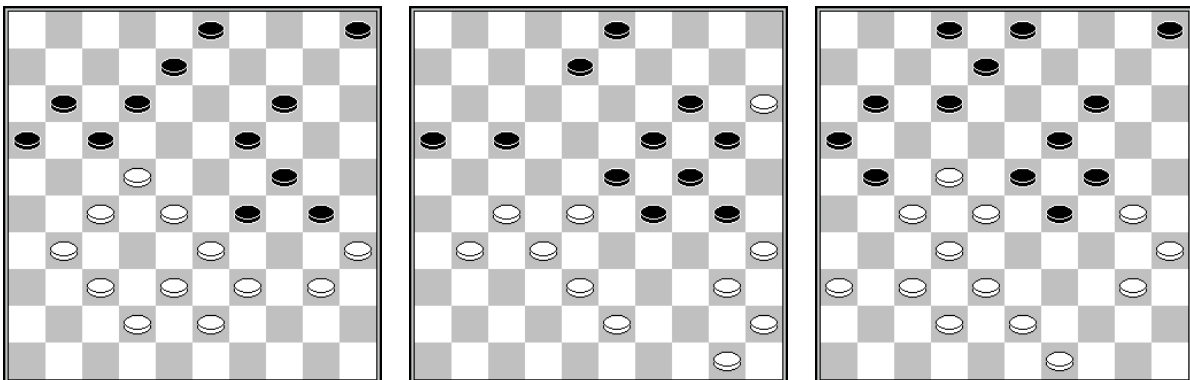
Diagrammen L M en R

Idee Lemmen, bewerkt door Geurts.

De vraag is, welke compositie verdient de voorkeur, welke is het mooist?
We onderzoeken de mate van partij-achtigheid.

R betreft de stand die volgt na **24-19 23-28**. Als het een waterdichte forcing zou zijn, is dat ideaal. Wit staat echter een blokje voor en daardoor wint **24-20** ook. Na **24-19 23-28 33-29 14x23 29x7 2x11** wint **31-26** ook. De forcing valt af, een prullenbakje dus, tenzij iemand het idee kan redden met een kloppende forcing .

L en **M** zijn bijna identiek. Even stoeien met de stand (kleine standjes, grote standen, stop ze in de truusmachien) leert dat beide posities partijachtig zijn. Zou wit de combinatie niet nemen, dan zou iets doodnormaals als **35-30 / 34-30 22-28 23x21 36x16** volgen en we zitten weer met beide voeten op de realiteit .... gââp. Na **25-30** is de aanval **13-19** niet mogelijk (**33-28**) dus wits centrumvoorpost is veilig. In diagram 2 is de laatste zet van zwart **15-20** plausibel. Hij brengt de dreiging **20-24** in het spel. Beide posities zijn goed, ik kies M omdat **15-20** dan vrij logisch is als laatste zet voor zwart. De positionele waarde van de stand is volgens Truus zo goed als nul, gelijkwaardig dus.

L van C. van der Schaaf ziet er mooi en partijachtig uit.

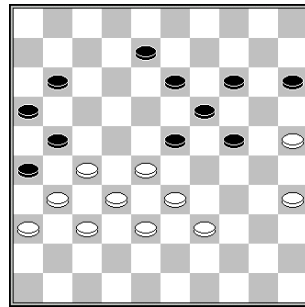
M van Leen is iets minder partijachtig, maar nog steeds een mooi plaatje, met gescheiden kleuren. Het enige minpuntje is de schijf op 15 die geen mandekking krijgt op veld 4, maar wel zonedekking van de speler met rugnummer 14. Je vraagt je af hoe zwart een aanval op de KV van wit heeft opgezet, zonder de schijf op 4 te dekken op veld 4, maar er worden geen grenzen qua onmogelijkheid overschreden, lijkt me.

Alles verloopt volgende de scherpe regels. Of de stand partijachtig genoeg is onderzoek ik door de stand in de Truusmachien te gooien om dan samen met de engine de stand te evalueren.

Als ik wit zou hebben, zou ik kijken naar de zetten **43-39** en **31-26**. Hopelijk vanwege het ontbreken van zwarts hart (13), ook naar het idee **40-34**.

De berekening 1.43-39 20-25? zou opwinding in mijn geest opwekken: "Oeh, zie ik dat goed, kan ik damhalen op veld 2 via 38-33? 32x43 31-27 43-38 40x20 35x2? Dan check je 43-39 en ziet dat zwart beschikt over 29-34 17-22 19-23 18x29 24x42 met doorbraak. Op 1.31-26 kan zwart zich er ook op die manier doorheen rommelen en de opwining gaat weer liggen ... En dan kijk je naar het idee 40-34 en als het kwartje dan valt ....

R Hiermee scoort Christian in mijn ogen een loepzuiver doelpunt. Fraaie stand met wederzijdse kerkhofbezetting, veld 2 nog keurig gedekt. Geen grote zwaktes in zwarts kamp. Een normaal verloop zou zijn: 1.22-18 11-17 2.18x7 2x11 3.37-31 21-26 4.42-37 17-21 5.43-39 8-13 6.30-25 5-10 7.49-44 3-8 8.39-33 24-30 9.35x24 29x20 10.44-39 20-24 11.40-35 10-15

en het lijkt alsof wit vastgelopen is in het klassieke afspel, maar zoals Piter Bergsma ons al leerde: "Klassiek is altiten remise!" 12.27-22! 21-27 13.32x21 23x34 14.21-17 en wéér blijkt Bergsma gelijk te hebben!

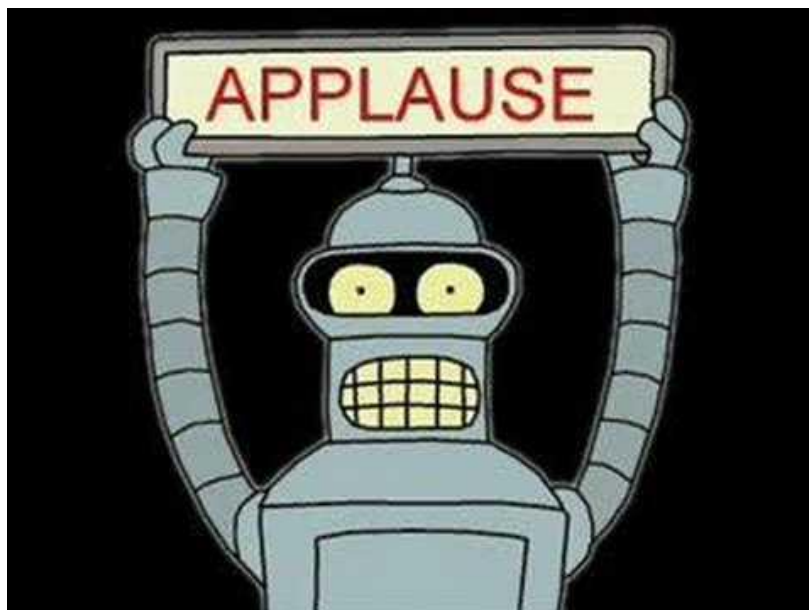
Dit variantje laat zien dat de gecomponeerde positie partijspel in optima forma verbeeldt.

Maar wit haalt dus geweldig uit met **4.43-39!! 26x48 5.39-33 48x25 6.49-43 25x48 7.36-31 48x26 8.27-21 16x27 9.32x12 23x43 10.35-30 24x44 11.33x2 26x8 12.2x7 W+**

Fijn ook om te zien hoe de zwarte dam over het bord gezwiept wordt.

M is dus goed, maar **R** is uitmuntend, dankzij de fraaie forcing in partijstand. En het slot is niet echt super, maar toch zit er meer brillie in dan de obligate oppositie (waar ik zelf ook vaak mijn toevlucht toe neem) bij **M**: omdat wit alleen naar veld 7 kan slaan (een creatieve vondst) is het tot aan dat moment scherp. En dan geeft zwart het netjes op, doek en applaus.

Ik zal de co-productie Oege / Christian opnemen in **The art of winning** in hoofdstuk klassiek.

Applausmachine